

[Vagn Bro.]

ganske kort, nævne, hvad disse Ændringsforslag gaar ud paa.

Der er først Ændringsforslag Nr. 2 til Retsplejelovens § 109. Det gaar ud paa to Ting. Dels gaar det ud paa at slaa fast, at det Antal Politiadvokater — som Udvalget nu henstiller at de tidligere Politiassessorer kommer til at hedde —, som ansættes til Hjælp for Politidirektøren, ikke faar et direkte Underordningsforhold under den Politiinspektør, som ogsaa ansættes. Dels gaar det ud paa, at de tidligere Politiassessorer fremtidig benævnes „Politiadvokater“. Vi har fra alle Sider været enige om, at Benævnelsen „Politiassessorer“ ikke var heldig. Forholdet er det, at Assessorbetegnelsen før Retsplejelovens Ikrafttræden var Udtryk for Dommeren, og mange Mennesker, der er kommet i Forbindelse med de paagældende Embedsmænd, antager dem i Virkeligheden for at være en Art Dommere. Man har derfor fra alle Sider ønsket at komme bort fra Benævnelsen „Politiassessor“. Der er nu foreslaaet „Politiadvokater“. Jeg synes for min Part, at det passer godt ind i hele Systemet med Rigsadvokat og Statsadvokater, og jeg tør ogsaa nok sige, at de paagældende Embedsmænd i mangt og meget har en Virksomhed, der falder sammen med f. Eks. Statsadvokaternes. Det har været paatænkt at benævne dem „Politimestre“, og jeg skal ikke bestride, at jeg egentlig havde været Tilhænger af dette, idet jeg synes, det er en god gammel dansk Betegnelse, men jeg erkender, at Udtrykket ikke her vilde være ganske træffende. En Politimester er nemlig en Jurisdiktionschef, og dette kan ikke siges at være Tilfældet med de Embedsmænd, vi nu foreslaar at benævne „Politiadvokater“. Jeg kan endvidere sige, at det Udtryk, vi har foreslaaet, er tiltraadt af Ministeren og anbefalet af Politidirektøren. Der har været stillet Forslag fra Retsplejeudvalget om at benævne dem „Politiauditører“, men Udvalget har været enig med Politidirektøren i, at dette Udtryk ikke er ganske træffende for disse Embedsmænds Virksomhed.

Derefter skal jeg lige omtale Ændringsforslaget under Nr. 5, der gaar ud paa at slette sidste Stykke i Forslaget vedrørende Retsplejelovens § 110, nemlig Ordene:

„Som Regel kan ingen ansættes som Politimester uden i 3 Aar at have haft Ansættelse som autoriseret Politifuldmægtig eller i anden overordnet Stilling i et større Politikorps.“

Begrundelsen herfor — og herom er Udvalget jo ogsaa ganske enig — er den, at der

er saa mangfoldige Lovgivningsomraader, der er lagt ind under et Politikontor, at det vilde være ganske uforsvarligt at undtage f. Eks. Amtsfuldsmægtige og Dommerfuldmægtige fra Ligestilling i Henseende til at kunne blive Politimestre. Jeg tror derfor ogsaa, jeg tør sige, at det er en velbegrundet Ændring, der her er foreslaaet fra hele Udvalgets Side. Jeg tillader mig blot at gøre Tingets Medlemmer opmærksom paa, at en Fortegnelse over den Mangfoldighed af Love, som er henlagt til Politikontorerne, findes i Politikommissionens Betænkning Side 77—78; dér vil De faa et levende Indtryk af, at det saa langt fra alene er praktiske Politisager, som behandles paa Politikontorerne, men mangfoldige andre Sager vedrørende Lovgivningen.

Ændringsforslag Nr. 6 til Retsplejelovens § 111 gaar ud paa at ændre den noget vage Bestemmelse: „over længere Tid“. Det drejer sig om Spørgsmaalet om, i hvilke Tilfælde der skal refunderes Betaling for ydet Arbejde af et Politikorps, der rekvireres af en anden Jurisdiktions Politimester. Vi foreslaar „over længere Tid“ ændret til „udover en Uge“, saaledes at man ikke kan være i Tvivl om, at Meningen er, at selv naar det er en relativ kort Tid, maa denne Refusion finde Sted.

Jeg skal gøre opmærksom paa, at Udvalget er enedes om at lade 3die Stykke i den omtalte § 111 i Retsplejeloven ændre saaledes, at i Tilfælde, hvor der under overordentlige Forhold til en Politikreds udsendes særligt Personale fra Statspolitiet til Opretholdelse af Fred og Orden, afholdes de paagældende Udgifter af Statskassen. Vi mener ikke, der i saadanne Tilfælde er nogen Grund til at faa Mellemlægninger mellem Kommunerne, men synes, det er ret og rimeligt, at det i saadanne Tilfælde er Statskassen, der betaler saadanne Beløb.

Ændringsforslag Nr. 9 tilsigter en Ændring af Retsplejelovens § 113. I § 113 hedder det, at under Chefen for Statspolitiet henlægges navnlig følgende Forretninger: 1) Fordeling og Omflytning af Statspolitiets Personale mellem Politikredsen. Hele Udvalget foreslaar hertil at tilføje: „Forinden Omflytning skal dog vedkommende Politimesters Erklæring indhentes“. Vi har fundet, at det er rimeligt, at i Tilfælde af, at der er en virkelig dygtig Tjenestemand, som er kendt med Befolkningen, og med Hensyn til hvem der kan føres meget vægtige Grunde i Marken for, at det vilde være uheldigt for den paagældende Jurisdiktion, om han nu pludselig